

AARDEN VERHALEN

Over verbinding zoeken met een plek,
het loslaten en accepteren van
verandering van beelden.
Keramiek in dialoog met de tuin
van het AZ ZENO.

Opening:
6 juni om 17:30

Doorlopend:
7 juni t/m 26 juni

Locatie
Tuin van het AZ ZENO

maak open
huis
voor
kunsten



In het voorjaar kregen de leerlingen keramiek de opdracht om op zoek te gaan naar “wilde klei”, lokale klei, die niet uit de winkel komt maar rechtstreeks van het land. Klei afkomstig uit een put of van bij de randen van een rivier. De opdracht die hieruit zou volgen was voor hen dan nog onbekend.

Hierna spraken we af in de landelijke tuin rond het AZ Zeno en maakten daar een wandeling. De leerlingen kregen de instructies om de tuin goed in zich op te nemen, foto's te nemen van zaken die hen opvielen en alvast uit te kijken naar mogelijkheden om er een werkstuk te plaatsen. Vervolgens werd elke leerling uitgedaagd om met de gevonden klei een site specific werk te maken; een werk gecreëerd voor die locatie. Het maakproces start voor de leerling bij het bezoek aan de locatie, geïnspireerd door landschap, kleur en architectuur, neemt een vorm aan in het atelier en wordt door de leerling teruggegeven aan de plek bij installatie.

Op wat voor manieren installeer je een werk zonder dat dit permanent is? Met welke elementen van de omgeving kun je in dialoog gaan? Wat past bij jouw identiteit als maker? Vanuit een tal van vragen werd volop geëxperimenteerd met de kenmerken van de gevonden klei. Kleur en werkbaarheid zijn steeds onbekende factoren.

De eigenschappen van de klei maken dat leerlingen het volledige bakproces ook hard meenemen in hun eigenheid van het creëren. De keuze kan gemaakt worden tussen het bakken van de klei op lage temperatuur of zelfs helemaal niet. Zodoende anticiperen ze op mogelijk mogelijk verval van het werkstuk tijdens de duur van de tentoonstelling, alsook in mogelijke kleurschakeringen. Als het zonnig is, zal de ongebakken klei uitdrogen, mogelijk barstjes gaan vertonen die weer een ander karakter kunnen geven aan het werk. Het werk wordt dan fragiel en vatbaar. Als het regent, kan een werkstuk verzakken of veranderen van huid. In natte klei kunnen plantjes ontkiemen: een werkstuk als vruchtbare grond. Met alle uitkomsten wordt bewust rekening gehouden.



AARDEN VERHALEN



Verandering en verval maken steeds deel uit van het werk. Het zijn onvatbare processen waarvan we accepteren dat ze buiten onze controle zijn. Iets waarmee we dikwijls geconfronteerd worden in het leven. Tegelijkertijd ontstaat er een interessante dynamiek tussen de gebakken stukken, die vormvast zijn, versus de ongebakken stukken waardoor een werk gedurende de periode van de tentoonstelling steeds anders kan zijn. Er is geen vaste eindvorm. Het opnemen en documenteren van de verandering wordt ook onderdeel van het werkproces. Een dialoog tussen werk en maker.

AARDEN VERHALEN gaat over het in relatie treden met een plek en tegelijkertijd over het loslaten. Over het wezen van een kunstwerk, de onbestendigheid, de inwerking van tijd op een werk, het mogelijke verval en daarmee vergankelijkheid van het eigen werk. Het tonen van dit werk is dan niet de eindstreep, maar een volgende stap. Vragen die we stellen zijn, wanneer is het af, wanneer voegen we nog iets toe en wat blijft er over? De veranderlijkheid van de werken zorgt steeds voor korte, nieuwe ontmoetingen. Het is een proces van herbekijken en van het werk herbeleven in een context die steeds verandert zowel voor de maker als voor de toeschouwer.

We nodigen u dan ook van harte uit om deel te nemen aan deze wandeling langs verhalen die gaandeweg geschreven worden in de open tuin van het AZ Zeno t/m 26 juni. We weten niet hoe deze verhalen zich de komende weken zullen ontfouwen, we anticiperen vol spanning maar staan open voor het onverwachte.

Katelijne Ceulenaere

Voor mijn werk ben ik vertrokken van een archetype : de tegel. Binnen deze vorm ben ik gaan spelen met wilde klei en gewone klei. De tegel werd ontkoppeld van het functionele naar een pion in een spel, een knipoog naar het hinkelspel uit mijn jeugd.

Véronique Brigode

Normaal maak ik gebruikskeramiek dus het idee om te draaien met wilde klei sprak me direct aan. Het is mijn bedoeling met deze werken een verbinding te maken met de weide achter het hek van de tuin en de wandelaar een glimlach te bezorgen, dan is het geslaagd!

Jo Dierick

Van statische witte pilaren met hun functie om te ondersteunen naar organische staafjes die hangen en speels worden bewogen door de natuur.

Marian Gielleit

Het gebouw van het AZ Zeno is geïnspireerd op het werk van René Magritte. Mijn uitgangspunt is zijn werk "De Hemelvogel". Mijn vogels en wolken heb ik uitgewerkt in witte klei uit pak en wilde (rode) klei uit de Oud Breskenspolder bij Breskens.

Vania Natasha Huwae

Een oneindigheid waar vele mogelijkheden bestaan. Hier heb ik tijd, ruimte, lichaam en transformatie vastgelegd.

Nico Lannoo

Het frêle frame staat er dankzij klei.

Klei, grondstof voor Kunst, bloembakken, genezing of om mee op te bouwen, zoals hier. Het achterliggende gebouw, 24/7 bemand door hulpverleners, bevat waarschijnlijk weinig baksteen, maar rust op tengere pijlers, een eerste gedachteflits.

Hulpverleners zit in onze natuur, dacht hij verder, net als klei, daarom een gul maaksel, een étagère voor Jo's of Romy's of

Romy Boerman

Een ronde vorm, dat was het eerste waar ik aan dacht. Een vorm verweven met de aders van het leven, de up's en down's, de levenslijn weergegeven door kleurencombinaties van klei. Alles draait toch om het leven op deze aardse planeet.

Carina Dobbelaere

In de tuin zag ik een stukje gebarsten aarde en maakte daarvan een afdruk, waarbij de barsten veranderden in wortels. Dit inspireerde me om een driehoekig netwerk rond een boom te creëren als tegenbeeld van de ondergrondse wortels. Naast de boom lag een omgevallen boom, die voor mij de dualiteit van eeuwige bloei en vergankelijkheid benadrukt. Rond die boom tonen waterkelkjes de weerspiegeling van het hemelblauw, gedrukt in wilde klei: daar zijn de barsten weer.

Charlotte De Jaeghere

1. Drôle de drol.
2. Hallo. Wanneer twee mensen elkaar begroeten, kan er wat fleurigs groeien. Twee paar voetstappen in rode en zwarte klei vermengd met natuurklei. De 'oudste' stappen zijn gebakken, de 'vers-ste' stappen kunnen ontluiken.
3. Pisoleetjes pauze. Piep gerust eens om te zien wat er tussen het broodje zit.
4. Deksel-droom. Wanneer een waterdekseltje minder dekseltje en meer water kan zijn.

Winnie Provoost

1. Een bloemenkransje...
2. Bloemen ontspringen aan wat moeder natuur ons gaf: klei.
3. De tekeningen in het hout van de hekjes vormen mijn in de wind waaierende objecten.
4. De boomschors spiegelt zich in mijn porseleinen "tingelingskes" waarvan het reliëf wordt versterkt door de kleur van wilde klei.

Fleur Van der Linden

Mee met de deining, zoekend naar een richting, laat de boei een houvast zijn in de stroming.

Greta Willems

De zuilen van het AZ Zeno deden mij denken aan een Mikado-spel, dat is soms ingewikkeld. Ik kan me voorstellen dat een bezoeker van het AZ Zeno soms met vele vragen zit die kronkelen in het hoofd. Tussen de vaste buizen die ik maakte weven draden van ongebakken klei die mogelijk van vorm zullen veranderen. Voor mij gaat dit over de vergankelijkheid van het leven.

Christine Vleurinck

Het vertrekpunt was de letter Z van Zeno.

De Z heb ik vervormd tot Slingers.

Ik werd beïnvloed door de krommingen van het gebouw, de rondingen van het symbool van Zeno en de kronkelende paden in de tuin.

Renée Sanderse

1. Nest. Vaak vertrek ik vanuit 'het hoofd' als basisvorm voor een werk. Ik bewerkte die vorm met streken tot het bijna helemaal werd ingepakt als ware het een nest. Een plek die geborgenheid biedt, maar ook wordt overgeleverd aan de natuur.
2. In between floating and nature. Gekoppeld aan de boom wordt ook dit hoofd hier een soort van nest, maar de klei werd niet gebakken en daarmee nog kwetsbaarder voor regen en zonschijn.

Katrien Vallons

Blisterblanket. Mijn dekentje gaf me bescherming en hielp me te genezen.

Nu heb ik mijn dekentje niet meer nodig en geef ik het door aan iemand bijzonde



AARDEN VERHALEN

- 1 Christine Vleurinck
- 2 Renée Sanderse
- 3 Katelijne Ceulenaere
- 4 Véronique Brigode
- 5 Marian Gielleit

- 6 Carina Dobbelaere
- 7 Charlotte De Jaeghere
- 8 Winnie Provoost
- 9 Nico Lannoo
- 10 Fleur Van der Linden

- 11 Vania Natasha Huwae
- 12 Romy Boerman
- 13 Katrien Vallons
- 14 Greta Willems
- 15 Jo Dierick

